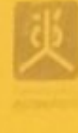
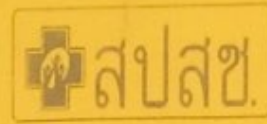

“ธรรมบุญ กุญ-กาย ตำบलगู๋”

ตำบलगู๋ อำเภอปรangkู๋
จังหวัดศรีสะเกษ

“ธรรมนูญ กูย-กวย ตำบลกู๋”

ตำบลกู๋ อำเภอปรางค์กู่
จังหวัดศรีสะเกษ

คำนำ

“ธรรมนูญ กุญ-กวย ตำบลกุ”เกิดขึ้นตามแนวคิดของคนตำบลกุเป็นเสมือนข้อตกลงร่วมกันของตำบลกุ หน่วยงาน องค์กร กลุ่มชุมชน ภาคีเครือข่าย ในพื้นที่เพื่อสร้างสุขภาวะทางกาย ใจ สังคม ปัญญา จิตวิญญาณ จึงเป็นรูปแบบการ พัฒนานโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมโดยมีจุดหมายปลายทางที่มุ่งหวังเดียวกันคือ “กุญ-กวย ตำบลกุ ตำบลแห่งความสุข” โดยยึดหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง โดยธรรมนูญฉบับนี้เป็นเจตนารมณ์และพันธะร่วมกันของสังคมชาวตำบลกุให้สามารถใช้เป็นแบบแผน กำหนดกรอบทิศทางและเป้าหมาย สำหรับการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและในอนาคต กระบวนการจัดทำสาระสำคัญ และกระบวนการแปลงธรรมนูญตำบล กุญ-กวย ตำบลกุไปสู่การปฏิบัติ ในอนาคตนั้นจะเป็นกลไกและกระบวนการทางสังคมเชื่อมโยงและขับเคลื่อนการพัฒนา บนหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ธรรมนูญ กุญ-กวย ตำบลกุ๋	๑
นิยามศัพท์	๑
หมวดที่ ๑ ปรัชญาแนวคิดของ กุญ - กวย ตำบลกุ๋	๔
หมวดที่ ๒ คนดี	๔
หมวดที่ ๓ สุขภาพดี	๔
หมวดที่ ๔ รายได้ดี	๕
หมวดที่ ๕ สิ่งแวดล้อมดี	๕
หมวดที่ ๖ ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	๗
หมวดที่ ๗ การรักษาความสงบ	๗
หมวดที่ ๘ การสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและแพทย์แผนไทย	๘
หมวดที่ ๙ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ และบริการข้อมูล	๘
หมวดที่ ๑๐ เศรษฐกิจพอเพียง	๘
หมวดที่ ๑๑ การศึกษาดีวิถีกุญ-กวย	๘
หมวดที่ ๑๒ สำนักธรรมนูญ กุญ - กวย ตำบลกุ๋	๘
บทเฉพาะกาล	๙

ธรรมนูญ กุย-กาย ตำบลกู่

ชุมชนกุย เป็นชุมชนที่มีขีดความสามารถพึ่งตัวเองในทางเศรษฐกิจ คือ มีความสามารถในการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจที่ได้จากป่า และทำการผลิตเพื่ออยู่เพื่อกินในครัวเรือน ยังมีความสามารถในการพัฒนา เทคโนโลยีทางการผลิตเพื่อการดำรงชีวิตประจำวัน มีการจัดระเบียบทางการปกครองในชุมชนอย่างมีศักดิ์ศรี ผู้มีอาวุโสที่สุดเป็นผู้มีบทบาทต่อการตัดสินใจในชุมชน ซึ่งชาวกุย เรียกว่า “โชด”

การแต่งกายของชาวกุย หญิงสูงอายุจะนุ่งผ้าที่มีลายใส่เสื้อคอกระเช้า ใส่สร้อยคอลูกปัดเงิน นิยมใส่ดอกไม้หอมไว้ที่ตึงหู ชาวกุยนิยมทอผ้า เช่น ผ้าจิกกะน้อย เป็นผ้าที่มีลักษณะคล้ายผ้าหางกระรอกมีสีเดียวเป็นผ้าสำหรับผู้ชายนุ่งในพิธีสำคัญๆ ลักษณะการนุ่งจะนุ่งพับจีบด้านหน้า เหมือนการนุ่งโสร่ง ผ้านุ่งสตรีนิยมทอหมี่คั้นเป็นทางแนวตั้งย่นพื้นสีน้ำตาล มีหัวขึ้นพื้นสีแดงลายขีด ตีนขึ้นสีดำมีริ้วขาวเหลืองแดงผ้าจะกวีเป็นผ้าคล้ายอันลูซิม ของเขมรมีลายทางยาวเป็น ผ้าที่สตรีใช้นุ่งในงานสำคัญๆ

ธรรมนูญ กุย-กาย ตำบลกู่ เป็นเสมือนข้อตกลงร่วมกันของตำบลกู่ หน่วยงาน องค์กร กลุ่มชุมชน ภาคี เครือข่าย ในพื้นที่เพื่อสร้างสุขภาวะทางกาย ใจ สังคม ปัญญา จิตวิญญาณ จึงเป็นรูปแบบการ พัฒนานโยบายสาธารณะแบบมี ส่วนร่วมโดยมีจุดหมายปลายทางที่มุ่งหวังเดียวกันคือ “กุย-กาย ตำบลกู่ ตำบลแห่งความสุข” โดยยึดหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง โดยธรรมนูญฉบับนี้เป็นเจตนารมณ์และพันธะร่วมกันของสังคมชาวตำบลกู่ ให้สามารถใช้เป็นแบบแผน กำหนดกรอบทิศทางและเป้าหมาย สำหรับการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและในอนาคต กระบวนการจัดทำสาระสำคัญ และกระบวนการแปลงธรรมนูญตำบล กุย-กาย ตำบลกู่ไปสู่การปฏิบัติในอนาคตนั้น จะเป็นกลไกและกระบวนการทางสังคมเชื่อมโยงและขับเคลื่อนการพัฒนา บนหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อที่ ๑ ธรรมนูญฉบับนี้เรียกว่า “ธรรมนูญ กุย-กาย ตำบลกู่”

ข้อที่ ๒ นิยามศัพท์ ในธรรมนูญนี้

“ธรรมนูญ” หมายถึง ข้อตกลงที่ใช้ในการยึดปฏิบัติที่ผ่านการประชาคมในตำบล

“กุย-กาย” หมายถึง ประชาชนทุกคนในตำบลกู่

“ตำบลกู่” หมายถึง หมู่บ้านทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่ตำบลกู่

“สุขภาพ” หมายถึง ภาวะอันสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ

“คณะกรรมการหมู่บ้านหรือ กม.”หมายความว่า คณะกรรมการหมู่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ หรือคณะกรรมการหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง พ.ศ.๒๕๒๒ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเป็นกรรมการหมู่บ้าน การปฏิบัติหน้าที่และการประชุมของคณะกรรมการหมู่บ้าน พุทธศักราช ๒๕๕๑

“สถานบริการของรัฐ” หมายถึง หน่วยงานราชการทุกแห่งหมายความรวมถึง วัด, สำนักสงฆ์ ทุกสังกัดในพื้นที่ตำบลกู่ และหน่วยงานราชการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

“หน่วยงานนอกพื้นที่” หมายถึง หน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่ตำบลกู่และเข้าร่วมเป็นภาคี เครือข่ายหรือดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในตำบลกู่

“องค์กรกลุ่มชุมชน” หมายถึง องค์กรหรือกลุ่มของประชาชนที่รวมตัวกัน ทั้งที่มีการจัดตั้งและไม่มีการจัดตั้ง จากหน่วยงานของรัฐหรือตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง หรือก่อตั้งกันเองภายในพื้นที่ และเป็นที่ยอมรับ ของประชาชนทั่วไปโดยมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและสาธารณะ

“คุณธรรม” หมายถึง คุณความดีที่วิญญูชนพึงสำนึกในจิตใจตนในเรื่องความจริงความดีงามและใช้เป็นหลัก ดำเนินชีวิต

“จริยธรรม” หมายถึง แนวทางแห่งความประพฤติที่ยึดหลักคุณธรรม

“ศีล ๕” หมายถึง ศีลพื้นฐานที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสั่งสอนให้ชาวพุทธทุกคนยึดถือปฏิบัติเป็นหลัก ของชีวิตศีล ๕

“ เศรษฐกิจพอเพียง” หมายถึง แนวทางปฏิบัติที่ยึดหลักความพอประมาณ มีเหตุมีผล มีระบบ ภูมิคุ้มกัน ตามสมควร ตามวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ประกอบด้วยความซื่อสัตย์มีสติและปัญญา ตั้งแต่ระดับ ประชาชน ครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐประกอบกันอย่างสมดุล และพร้อมรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง ต่างๆ จากโลกภายนอก

“การมีส่วนร่วม” หมายถึง ทุกคนมีการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ในกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการ ในพื้นที่ตำบล

“จิตสำนึกสาธารณะ” หมายถึง จิตใจที่คำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น และให้ความสำคัญ ต่อผลประโยชน์ของ ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

“วัฒนธรรม” หมายถึง วิถีชีวิตของสังคมคนตำบล ที่ดำเนินร่วมกัน ทั้งความรู้สึกร่วมกัน ความเป็นอยู่ การ ทำมาหากิน โดยสอดคล้องกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในตำบล , หมู่บ้าน มีการสืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ

“ประเพณี” หมายถึง สิ่งที่นิยมถือปฏิบัติสืบๆ กันมาจนเป็นแบบแผน ขนบธรรมเนียมหรือจารีตประเพณี

“งานบุญปลอดเหล้า” หมายถึง งานบุญประเพณีที่ตกลงตามประชาคมของหมู่บ้านว่าจะไม่มีเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ภายในงานเช่น งานทำบุญอุปัชฌาย์ งานศพ งานกฐิน

“การสร้างเสริมสุขภาพ” หมายถึง การกระทำที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุน ให้บุคคลมีสุขภาพทางกาย สติ ปัญญาและสังคม โดยสนับสนุนพฤติกรรมบุคคล การจัดการสิ่งแวดล้อม และสภาพแวดล้อมเพื่อ ส่งเสริมสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม

“การป้องกันโรค” หมายถึง การกระทำหรืองดกระทำบางสิ่งบางอย่าง เพื่อไม่ให้เกิดการเจ็บป่วย หรือเป็น โรค และการป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ ในกรณีที่ย้ายจากการเจ็บป่วยหรือเป็นโรคแล้ว สามารถ แบ่งออกได้เป็น ๓ ระดับคือ การป้องกันก่อนการเกิดโรคหรือก่อนการเจ็บป่วย การป้องกันโรคในระยะเวลาที่เกิดโรคหรือเจ็บป่วยขึ้นแล้วและการ ป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพเมื่อหายจากการเจ็บป่วยด้วยโรคแล้ว

“การควบคุมโรค” หมายถึง การควบคุมโรคระบาด โรคไม่ติดต่อ โรคติดต่อ โรคติดต่ออันตรายต่างๆ รวมทั้งโรคที่เกิดจากการปนเปื้อนของสารต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม อาหารและโรคอื่นๆ ที่สามารถลดความสูญเสีย สุขภาพชีวิตและทรัพยากรได้

“การควบคุมและป้องกันปัจจัยเสี่ยง” หมายถึง การจัดการกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลเสียต่อสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ชีวภาพ เชื้อโรค สารเคมีภัยธรรมชาติรวมทั้งระบบ ต่างๆ ในสังคมเพื่อป้องกัน และลดผลกระทบต่อสุขภาพ รวมทั้งสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดีด้วย

“พาหนะนำโรค” หมายถึง ตัวการที่นำโรคมารอคัดต่อทั้งคนสู่คน และสัตว์สู่คน

“การบริการสาธารณสุข” หมายถึง การบริการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพการป้องกัน และควบคุมโรค และปัจจัยเสี่ยง การตรวจวินิจฉัย และบำบัดสภาวะการเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน

“ผู้ด้อยโอกาส” หมายถึง ประชาชนตำบลๆ ที่อยู่สถานยากลำบากในการดำรงชีวิตทั้ง ฐานะ ที่อยู่อาศัย ความรู้และสุขภาพตามเกณฑ์ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

“ภาคีเครือข่าย” หมายถึง หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร กลุ่มชุมชน ที่ร่วมกันดำเนิน กิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ สุขภาวะชุมชน ในพื้นที่ตำบลๆ

“จิตอาสา” หมายถึง ผู้ที่มีจิตใจช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

“ภูมิปัญญาท้องถิ่น” หมายถึง ความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่สร้างสมและถ่ายทอดกันมา ในแต่ละรุ่นของชุมชน และท้องถิ่น

“การจัดการความรู้” หมายถึง การดำเนินการให้ความรู้เหล่านั้นสามารถคงอยู่ และสืบทอด ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นที่ต้องการ

“การเข้าถึงข้อมูล” หมายถึง ประชาชนตำบลๆ สามารถที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น หรือต้องการ อันเป็นประโยชน์เพื่อตนเองและผู้อื่นได้ตามที่ต้องการ

“นำเข้าข้อมูล” หมายถึง การดำเนินการให้ข้อมูลที่ต้องการ ไปบันทึกไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจต่อไป

“สมัชชาสุขภาพ” หมายถึง การจัดให้มีเวทีพูดคุยปรึกษา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อใช้และเป็น ประโยชน์ต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาสุขภาพ

“เกษตรอินทรีย์” หมายถึง ระบบการผลิตทางการเกษตร ที่ไม่มีการใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมีและวัตถุ หนักปะปนในน้ำ

“สัมมาชีพ” หมายถึง การหาเลี้ยงชีพที่ชอบและสุจริต

“การละเมิด” หมายถึง การกระทำที่ขัดกับข้อบังคับ ข้อตกลงที่กำหนด และทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น หรือต่อสังคมส่วนรวม

“มาตรการทางสังคม” หมายถึง ข้อตกลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากชุมชนหรือส่วนรวม เพื่อให้เป็นผล บังคับ และให้เป็นไปตามข้อตกลงนั้น

ข้อที่ ๓ ธรรมนูญนี้มีผลให้ใช้กับประชาชน หน่วยงาน องค์กร กลุ่มของชุมชน ภายในตำบลๆ และบุคคล หน่วยงาน องค์กร กลุ่มชุมชนอื่น ๆ ที่เข้ามาดำเนินกิจกรรม ภายในพื้นที่ตำบลๆ

หมวดที่ ๑
ปรัชญาแนวคิดของ กวย - กวย ตำบลกู่

ข้อที่ ๔ กวย-กวย ตำบลกู่ ร่วมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิต สร้างความสุข ภายใต้แนวคิดตามโครงการ ๔ ดี (คนดี , รายได้ดี , สุขภาพดี , สิ่งแวดล้อมดี) “กวย-กวย ตำบลกู่ ตำบลแห่งความสุข ภายใต้ ๔ ดี วิถีพอเพียง”

หมวดที่ ๒
คนดี

ข้อที่ ๕ กวย - กวย ในตำบลกู่ เข้าปฏิบัติธรรม และฟังธรรมะ ในวันและเทศกาลสำคัญ และมีการนำหลักธรรม คำสอน ที่ตนเองนับถือหรือ ศีล ๕ ไปปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

ข้อที่ ๖ กวย - กวย ในตำบลกู่ มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึกสาธารณะ ยิ้มแย้มแจ่มใส มีการช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน

ข้อที่ ๗ กวย-กวย ตำบลกู่ ส่งเสริมการอนุรักษ์พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่ดั้งเดิม

ข้อที่ ๘ กวย-กวย ตำบลกู่ สร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีน้ำใจ และเสียสละ โดยยึดหลักธรรมของศาสนาเป็นที่ตั้ง และส่งเสริมให้มีการเชิดชูคนดี ให้เป็นที่รับรู้ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง

ข้อที่ ๙ ภาครัฐหรือข่ายทุกภาคส่วนในพื้นที่ตำบลกู่ จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ระดับตำบล หรือหมู่บ้าน ที่มุ่งเน้นวิถีที่เป็นอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์กวย-กวย

ข้อที่ ๑๐ กวย-กวย ในตำบลกู่ งดเหล้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญ ได้แก่ บุญอัฐิ บุญอุทิศ งานบวช และงานศพ รวมทั้ง ลด ละ เลิก อบายมุข ยาเสพติด และการทะเลาะวิวาท

หมวดที่ ๓
สุขภาพดี

ข้อที่ ๑๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบลกู่ สถานศึกษา และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ ร่วมกันพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุขเชิงรุก อย่างต่อเนื่อง

ข้อที่ ๑๒ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบลกู่ สถานศึกษา และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ ร่วมกันพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข ที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับ และสร้างความประทับใจอย่างต่อเนื่อง

ข้อที่ ๑๓ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบลกู่ สถานศึกษา และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ ร่วมกันส่งเสริม สนับสนุนการสร้างสุขภาพ และร่วมกันออกกำลังกายในทุกรูปแบบ หรือการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมสุขภาพในทุกกลุ่มอายุอย่างครอบคลุม ทั่วทุกพื้นที่ตำบลกู่

ข้อที่ ๑๔ ส่งเสริม สนับสนุน ร่วมกันสร้างอาสาสมัครชุมชน ในการดูแลเด็ก คนพิการ คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ อย่างเท่าเทียม

ข้อที่ ๑๕ สร้างภาคีเครือข่ายด้านสุขภาพ สุขภาวะ กับหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน

ข้อที่ ๑๖ มีสถานบริการของรัฐ ที่มีมาตรฐานการบริการ และเอื้อต่อสุขภาพ

หมวดที่ ๔ รายได้ดี

ข้อที่ ๑๗ องค์การบริหารส่วนตำบล สนับสนุน พัฒนา และส่งเสริมให้มีกลุ่มอาชีพ เพื่อให้คนตำบล มีรายได้หลัก และ/หรือ รายได้เสริม รวมทั้งมีการจัดทำบัญชีครัวเรือน

ข้อที่ ๑๘ องค์การบริหารส่วนตำบลและภาคีเครือข่าย ส่งเสริม สนับสนุน การปลูกผักสวนครัว การแปรรูปสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่า และส่งเสริมรายได้

ข้อที่ ๑๙ องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งในและนอกพื้นที่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพียงพอเพื่อใช้ในการเกษตร

ข้อที่ ๒๐ องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับภาคีเครือข่ายส่งเสริม สนับสนุนให้ มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มอาชีพ และจัดตั้งเป็นตลาดกลาง

ข้อที่ ๒๑ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการออมและระดมทุน จัดสวัสดิการที่ช่วยเหลือการประกอบอาชีพ

หมวดที่ ๕ สิ่งแวดล้อมดี

ข้อที่ ๒๒ องค์การบริหารส่วนตำบล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ ควบคุม กลั่นสารเคมีที่ใช้ในการเกษตรเช่น ยาคุมที่ใช้หว่าน ขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย เสียง ฝุ่นละออง แสง ควั่น และแก๊ซที่อยู่อาศัยให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ตามเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อที่ ๒๓ องค์การบริหารส่วนตำบล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ควบคุม ป้องกันภัยจากคน แมลง และสัตว์ ที่เป็นพาหะนำโรคมารูสู่ชุมชน

ข้อที่ ๒๔ องค์การบริหารส่วนตำบล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ควบคุมสิ่งสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพทุกประเภท ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และลดลงอย่างต่อเนื่อง

ข้อที่ ๒๕ องค์การบริหารส่วนตำบลคู่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมกับครัวเรือน ในการเฝ้าระวังป้องกันภัยพิบัติ ความมั่นคงปลอดภัยที่อยู่อาศัยและโรคติดต่อในชุมชน

ข้อที่ ๒๖ องค์การบริหารส่วนตำบลคู่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ห้ามรถขนดินก่อนเวลา ๐๘.๐๐ น. และหลังเวลา ๑๖.๐๐ น.

ข้อที่ ๒๗ การนำรถขนดินเข้ามาในหมู่บ้านจะต้องแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้านทราบก่อนทุกครั้งและต้องปฏิบัติตามกติกากของหมู่บ้าน

ข้อที่ ๒๘ ห้ามบุกรุกที่สาธารณะ ถ้าฝ่าฝืนจะถูกปรับ หรือตามจำนวนที่เสียหายตามจริง

ข้อที่ ๒๙ ห้ามตัดต้นไม้ในเขตที่สาธารณะหรือในเขตหวงห้ามประจำหมู่บ้าน ถ้าฝ่าฝืนจะถูกปรับ หรือตามจำนวนความเสียหายตามจริง

ข้อที่ ๓๐ ห้ามเผาถ่านในเขตหมู่บ้านหรือชุมชนเพราะทำให้เกิดมลพิษภายในเขตหมู่บ้าน ถ้าฝ่าฝืนจะถูกปรับ

ข้อที่ ๓๑ ห้ามจับปลาในหนองน้ำที่เป็นสาธารณะหรือในเขตหวงห้ามของหมู่บ้านผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกปรับ

ข้อที่ ๓๒ ห้ามใช้ที่สาธารณะทำประโยชน์ส่วนตัว ถ้าใช้ต้องแจ้งคณะกรรมการหมู่บ้านและมีค่าบำรุงในหมู่บ้านตามความเหมาะสม

ข้อที่ ๓๓ ห้ามบุคคลภายนอกมาเรียไรตามหมู่บ้าน โดยเด็ดขาด

ข้อที่ ๓๔ ห้ามผู้ใดทำลายทรัพย์สินสาธารณะถ้าฝ่าฝืนจะถูกปรับ

ข้อที่ ๓๕ ทุกครัวเรือนต้องมีการคัดแยกขยะและกำจัดอย่างเหมาะสม และห้ามทิ้งขยะ น้ำเสีย สิ่งปฏิกูลในที่สาธารณะและสถานที่ท่องเที่ยว

ข้อที่ ๓๖ ทุกครัวเรือนต้องร่วมกิจกรรมทำความสะอาดของหมู่บ้านทุกครั้งที่ยุ่่นำหรือองค์การบริหารส่วนตำบลคู่งขอความร่วมมือให้มีการพัฒนาทำความสะอาดหมู่บ้าน

ข้อที่ ๓๗ ทุกครัวเรือนต้องให้ความร่วมมือในการตรวจและกำจัดลูกน้ำยุงลายในครัวเรือนและรอบๆบริเวณครัวเรือนอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

ข้อที่ ๓๘ ห้ามมิให้รถขนสิ่งปฏิกูลทิ้งสิ่งปฏิกูลลงข้างทางและทุ่งนาเขตพื้นที่ตำบลคู่งและไม่ทิ้งใกล้บริเวณแหล่งน้ำสาธารณะถ้าฝ่าฝืนเพิ่มโทษปรับ

หมวดที่ ๖

ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

- ข้อที่ ๓๙ ผู้ใดค้าหรือมียาเสพติดไว้ในครอบครองหรือเป็นผู้เสพ ถ้าถูกจับดำเนินคดีให้พ้นจากการเป็นสมาชิกของกลุ่มองค์กรของชุมชนและไม่ให้ได้รับสิทธิ์ต่างๆ เช่น
- ๓๙.๑ ไม่อนุญาติให้กู้ยืมเงินกองทุนที่มีอยู่ในชุมชน
 - ๓๙.๒ ผู้เสพยาเสพติดถ้าเข้ารับการบำบัดแล้วแต่ยังไม่เลิกเสพหรือกลับไปมั่วสุมในกลุ่มเสติดอกให้คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) บังคับใช้ข้อ ๓๙.๑
 - ๓๙.๓ ไม่ให้การรับรองใบสมัครบรรพชาอุปสมบทจากผู้ใหญ่บ้าน

หมวด ๗

การรักษาความสงบ

- ข้อที่ ๔๐ ถ้ามีการไกล่เกลี่ยกรณีใดๆก็ตามเมื่อมีเรื่องให้คณะกรรมการหมู่บ้านไกล่เกลี่ย เมื่อเสร็จแล้วทั้ง ๒ ฝ่ายจะต้องเสียค่าธรรมเนียมของหมู่บ้าน เป็นเงินจำนวน ๕๐๐ บาท
- ข้อที่ ๔๑ ห้ามผู้ใดดื่มสุราแล้วก่อเหตุทะเลาะวิวาทในหมู่บ้านหรือชุมชนหรือในงานมหรสพของหมู่บ้าน บทลงโทษหรือخذโทษค่าเสียหายตามความเหมาะสม
- ข้อที่ ๔๒ ห้ามมิให้ผู้ใดพกพาอาวุธปืนติดตัวไปในหมู่บ้านหรือในที่สาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวไม่ว่ากรณีใด
- ข้อที่ ๔๓ ทุกครัวเรือนจะต้องเข้าร่วมประชุมประจำเดือนทุกเดือน หากครัวเรือนใดไม่เข้าร่วมประชุม ติดต่อกัน ๓ ครั้งขึ้นไป โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ลดการได้รับสวัสดิการชุมชนโดยอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการหมู่บ้าน
- ข้อที่ ๔๔ ห้ามขับรถเสียงดังหรือสร้างความรำคาญภายในหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็กลางวันหรือกลางคืน ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนเมื่อถูกตักเตือนแล้วไม่ยอมฟังจะต้องถูกลงโทษปรับเป็นเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท
- ข้อที่ ๔๕ ห้ามเล่นการพนันทุกชนิดภายในหมู่บ้าน

หมวดที่ ๘

การสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและแพทย์แผนไทย

- ข้อที่ ๔๖ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบลกู่ สถานศึกษา และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ ร่วมกันพัฒนาศักยภาพ ตามบทบาทหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และควรทดสอบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง
- ข้อที่ ๔๗ ให้ อบต.กู่ สนับสนุน และส่งเสริมเยาวชนได้จัดทำกิจกรรม หรือร่วมกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสุขภาพ และการสร้างสุขภาวะ

ข้อที่ ๔๘ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบลคู่ สถานศึกษา และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ ร่วมกันส่งเสริม และพัฒนาตามศักยภาพของภูมิ ปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างสุขภาพ

หมวดที่ ๙

การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ และบริการข้อมูล

ข้อที่ ๔๙ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบลคู่ สถานศึกษา และเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนในพื้นที่ ร่วมกันจัดให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ และสุขภาพะต่อคนในตำบลคู่อย่างต่อเนื่อง ด้วยช่องทางที่หลากหลาย เพื่อการรับรู้ข่าวสารความรู้ที่เหมาะสม

ข้อที่ ๕๐ ให้หน่วยงาน องค์กร กลุ่มชุมชน ในตำบลสนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการจัดการความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

ข้อที่ ๕๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๒ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบลคู่ สถานศึกษา และเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ ร่วมกันจัดให้มีศูนย์ข้อมูลกลางเพื่อพัฒนา และสร้างสุขภาพให้คนในตำบลคู่

หมวดที่ ๑๐

เศรษฐกิจพอเพียง

ข้อที่ ๕๒ อบต.คู่ สนับสนุนและส่งเสริมความรู้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมบุคคล ครัวเรือน ชุมชน เกิดการผลิตเอง ใช้เอง ปลูกเอง กินเอง อย่างเป็นรูปธรรม โดยเน้นเกษตรอินทรีย์

ข้อที่ ๕๓ อบต.คู่ สนับสนุนการตลาด ผลผลิต การแปรรูป และผลิตภัณฑ์ของชุมชน คนตำบลคู่และร่วมกัน บริโภคผลผลิต ที่เป็นของคนตำบลคู่

ข้อที่ ๕๔ อบต.คู่ ส่งเสริมให้เกิดสัมมาอาชีพ และการพึ่งพาตนเองให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่

หมวดที่ ๑๑

การศึกษาดีวิถีไทย-กวย

ข้อ ๕๖ ให้คณะทำงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบหลักในหมวดนี้

ข้อ ๕๗ ให้องค์กรหลักในชุมชน ประกอบด้วย บ้าน วัด หน่วยงานทางการศึกษา และส่วนราชการส่งเสริมสมาชิกของทุกครอบครัวให้ได้รับการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ให้มีความรู้ความสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้

ข้อ ๕๘ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต้องส่งบุตรหลานทุกคนเข้ารับการศึกษามากับระดับ สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และประกอบอาชีพได้ โดยดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข ตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งนี้ คณะกรรมการหมู่บ้าน ต้องส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ข้อ ๕๙ ให้ทุกครอบครัวปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตยเช่น หลักการใช้เหตุผล หลักการยึดเสียงข้างมากยอมรับฟังเสียงข้างน้อย หลักการแบ่งปันและการให้อภัย หลักการเคารพกฎหมาย ใช้สติในการแก้ไขปัญหา เป็นต้น

ข้อ ๖๐ จัดและส่งเสริมให้ทุกคนในหมู่บ้านได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันรวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีคุณค่า

- ข้อ ๖๑ ส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่เรียนดี มีความประพฤติดีเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น รวมทั้งให้สนับสนุนศักยภาพของเยาวชน เช่น สนับสนุนทุน วัสดุ หรือการให้คำแนะนำเพิ่มเติม
- ข้อ ๖๒ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำเสนอผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน
- ทั้งนี้ ทุกองค์กร/กลุ่มภายในหมู่บ้าน ต้องมีเยาวชนเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ และให้เน้นการสร้างระบบทายาท(เยาวชน) เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ข้อ ๖๓ คณะกรรมการหมู่บ้านต้องสร้างกระบวนการคิดเชิงระบบ โดยต้องมีการสร้างและพัฒนาสิ่งสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้วย ๔ คำถามสร้างสันติสุขประกอบด้วย

- (๑) การอธิฐานจิตที่จะทำแต่สิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อการสร้างสันติสุข
 - (๒) การมีเป้าหมายสูงสุดที่ต้องการของสิ่งที่ทำตาม (๑) คืออะไร
 - (๓) การกำหนดปัจจัยความสำเร็จของเป้าหมายสูงสุดตาม (๒) มีอะไรบ้าง
 - (๔) วิธีการดำเนินการทำอะไรจึงจะทำให้ปัจจัยความสำเร็จตาม (๓) สัมฤทธิ์ผล
- แบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน
- ขั้นตอนที่ ๑ ขั้นเตรียมการและวิเคราะห์ความเสี่ยง (กระบวนการต้นน้ำ)
 - ขั้นตอนที่ ๒ ขั้นดำเนินการ (กระบวนการกลางน้ำ)
 - ขั้นตอนที่ ๓ ขั้นต่อยอดให้เกิดความยั่งยืน (กระบวนการปลายน้ำ)

หมวดที่ ๑๒

สำนักธรรมนุญ กุญ - กวย ตำบลลู่

ข้อที่ ๖๔ ให้สำนักธรรมนุญกุญ - กวยตำบลลู่ ซึ่งเป็นองค์กรชุมชน กำกับดูแล และขับเคลื่อนให้ เป็นไปตามธรรมนุญกุญ - กวย ตำบลลู่ นี้และเป็นผู้ดำเนินการหลักในการจัดตั้งคณะทำงาน และจัดทำตัวชี้วัด และเกณฑ์การประเมิน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากชุมชน

ข้อที่ ๖๕ การบริหารจัดการสำนักธรรมนุญ กุญ - กวย ตำบลลู่ ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ ของสำนักธรรมนุญกุญ - กวย ตำบลลู่

ข้อที่ ๖๖ กรณีที่มีการละเมิดธรรมนุญสุภาพฉบับนี้ให้สำนักธรรมนุญตำบลลู่ นำประเด็น ดังกล่าว เข้าปรึกษาหารือในสมัชชา กุญ - กวย ตำบลลู่ ประจำปีและเสนอให้ใช้มาตรการทางสังคม หรือดำเนินการ ข้อบังคับประกอบธรรมนุญกุญ - กวย ตำบลลู่ ตามความเหมาะสมต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อที่ ๑ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลลู่ เป็นผู้จัดการดำเนินการกระบวนการสรรหาคณะกรรมการ ในสำนักธรรมนุญกุญ - กวยตำบลลู่ ไม่น้อยกว่า ๑๒ คน โดยให้มีผู้แทนจากทุกหมู่บ้าน โดยกระบวนการสรรหา ต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

ข้อที่ ๒ การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนุญฉบับนี้ให้กระทำได้โดยขั้นตอนเดียวกับการจัดทำหรือกระทำโดย สมัชชา กุญ - กวย ตำบลลู่ ที่จัดขึ้นในแต่ละปี โดยต้องเสนอหลักการและเหตุผลประกอบที่ชัดเจน และผ่านการปรึกษาหารือกับ

- ข้อ ๖๑ ส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่เรียนดี มีความประพฤติดีเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น รวมทั้งให้สนับสนุนศักยภาพของเยาวชน เช่น สนับสนุนทุน วัสดุ หรือการให้คำแนะนำเพิ่มเติม
- ข้อ ๖๒ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำเสนอผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน
- ทั้งนี้ ทุกองค์กร/กลุ่มภายในหมู่บ้าน ต้องมีเยาวชนเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ และให้เน้นการสร้างระบบทายาท(เยาวชน) เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ข้อ ๖๓ คณะกรรมการหมู่บ้านต้องสร้างกระบวนการคิดเชิงระบบ โดยต้องมีการสร้างและพัฒนาสิ่งสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้วย ๔ คำถามสร้างสันติสุขประกอบด้วย

- (๑) การอธิฐานจิตที่จะทำแต่สิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อการสร้างสันติสุข
 - (๒) การมีเป้าหมายสูงสุดที่ต้องการของสิ่งที่จะทำตาม (๑) คืออะไร
 - (๓) การกำหนดปัจจัยความสำเร็จของเป้าหมายสูงสุดตาม (๒) มีอะไรบ้าง
 - (๔) วิธีการดำเนินการทำอย่างไรจึงจะทำให้ปัจจัยความสำเร็จตาม (๓) สัมฤทธิ์ผล
- แบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน
- ขั้นตอนที่ ๑ ขั้นเตรียมการและวิเคราะห์ความเสี่ยง (กระบวนการต้นน้ำ)
 - ขั้นตอนที่ ๒ ขั้นดำเนินการ (กระบวนการกลางน้ำ)
 - ขั้นตอนที่ ๓ ขั้นต่อยอดให้เกิดความยั่งยืน (กระบวนการปลายน้ำ)

หมวดที่ ๑๒

สำนักกรรมบุญ กุญ - กวย ตำบลกู่

ข้อที่ ๖๔ ให้สำนักกรรมบุญกุญ - กวยตำบลกู่ ซึ่งเป็นองค์กรชุมชน กำกับดูแล และขับเคลื่อนให้ เป็นไปตามธรรมนูญ กุญ - กวย ตำบลกู่ นี้และเป็นผู้ดำเนินการหลักในการจัดตั้งคณะทำงาน และจัดทำตัวชี้วัด และเกณฑ์การประเมิน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากชุมชน

ข้อที่ ๖๕ การบริหารจัดการสำนักกรรมบุญ กุญ - กวย ตำบลกู่ ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ ของสำนักกรรมบุญ กุญ - กวย ตำบลกู่

ข้อที่ ๖๖ กรณีที่มีการละเมิดธรรมนูญสุขภาพฉบับนี้ให้สำนักกรรมบุญตำบลกู่ นำประเด็น ดังกล่าว เข้าปรึกษาหารือในสมัชชา กุญ - กวย ตำบลกู่ ประจำปีและเสนอให้ใช้มาตรการทางสังคม หรือดำเนินการ ข้อบังคับประกอบธรรมนูญ กุญ - กวย ตำบลกู่ ตามความเหมาะสมต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อที่ ๑ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลกู่ เป็นผู้จัดการดำเนินการกระบวนการสรรหาคณะกรรมการ ในสำนักกรรมบุญ กุญ - กวยตำบลกู่ ไม่น้อยกว่า ๑๒ คน โดยให้มีผู้แทนจากทุกหมู่บ้าน โดยกระบวนการสรรหา ต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

ข้อที่ ๒ การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญฉบับนี้ให้กระทำได้โดยขั้นตอนเดียวกับการจัดทำหรือกระทำโดย สมัชชา กุญ - กวย ตำบลกู่ ที่จัดขึ้นในแต่ละปี โดยต้องเสนอหลักการและเหตุผลประกอบที่ชัดเจน และผ่านการปรึกษาหารือกับ

คณะกรรมการสำนักธรรมนุญญ - กวยตำบลกู๋ อย่างน้อย ๑ ครั้ง และแจ้งวาระ ดังกล่าวก่อนการจัดสมัชชา กวย
ตำบลกู๋ ไม่น้อยกว่า ๗ วัน และมติการแก้ไขเพิ่มเติมจะต้อง มีมติเห็นชอบ ไม่น้อยกว่า ครึ่งหนึ่ง ของผู้เข้าร่วมประชุม

ข้อ ๓ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อ ๒๐๐ ราย เพื่อเสนอขอแก้ไขต่อคณะกรรมการธรรมนุญ
